

Dokument z posiedzenia

7.7.2015

B8-0717/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia przewodniczącego

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie upamiętnienia masakry w Srebrenicy
(2015/2747(RSP))

**Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Anna
Elżbieta Fotyga, Tomasz Piotr Poręba, Ruža Tomašić, Zdzisław
Krasnodębski, Raffaele Fitto**
w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie upamiętnienia masakry w Srebrenicy (2015/2747(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie Srebrenicy¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie Srebrenicy²,
 - uwzględniając układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną, podpisany w Luksemburgu w dniu 16 czerwca 2008 r., oraz perspektywę na członkostwo w UE, jaką przedstawiono wszystkim krajom Bałkanów Zachodnich na szczycie UE w Salonikach w 2003 r.,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 11 lipca 1995 r. miasto Srebrenica, enklawa we wschodniej części Bośni ogłoszona strefą bezpieczeństwa na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 819 z 1993 r., została opanowana przez siły dowodzone przez generała Ratko Mladicia, działającego z upoważnienia ówczesnego prezydenta Republiki Serbskiej Radovana Karadžicia;
- B. mając na uwadze, że po upadku Srebrenicy, w trakcie trwającej wiele dni masakry, ponad 8000 muzułmańskich mężczyzn i chłopców zostało bezwzględnie zamordowanych i pochowanych w zbiorowych grobach przez siły bośniackich Serbów dowodzone przez generała Mladicia (Armia Republiki Serbskiej) oraz jednostki paramilitarne, w tym nieregularne oddziały policji serbskiej, które wkroczyły na terytorium Bośni z Serbii, chociaż obszar ten miał być chroniony przez Siły Ochronne ONZ (UNPROFOR) reprezentowane na miejscu przez kontyngent 400 żołnierzy sił pokojowych; mając na uwadze, że deportowano prawie 25 000 kobiet, dzieci i osób starszych, a wiele kobiet zostało zgwałconych, co sprawia, że jest to największa masakra wojenna, do jakiej doszło w Europie od zakończenia II wojny światowej;
- C. mając na uwadze, że tragedia ta, uznana przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (MTKJ) za akt ludobójstwa, miała miejsce w ogłoszonej przez ONZ strefie bezpieczeństwa, przez co stała się symbolem niezdolności wspólnoty międzynarodowej do zapobieżenia masakrze i do sprawnego interweniowania w celu ochrony ludności cywilnej;
- D. mając na uwadze, że doszło do licznych przypadków naruszenia konwencji genewskiej przez oddziały bośniackich Serbów wobec cywilnej ludności Srebrenicy, w tym do deportacji tysięcy kobiet, dzieci i osób starszych oraz gwałtów na wielu kobietach;
- E. mając na uwadze, że pomimo ogromnych starań poczynionych, aby odkryć i ekshumować zbiorowe i indywidualne groby oraz zidentyfikować ofiary, poszukiwania

¹ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 468.

² Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 111.

nie pozwoliły w pełni zrekonstruować masakry popełnionej w Srebrenicy i jej okolicach;

- F. mając na uwadze, że nie może być prawdziwego pokoju bez sprawiedliwości oraz że pełna i nieograniczona współpraca z MTKJ pozostaje podstawowym warunkiem kontynuacji procesu integracji państw Bałkanów Zachodnich z UE;
- G. mając na uwadze, że generał wojsk bośniackich Radislav Krstić był pierwszym skazanym przez MTKJ za współudział w ludobójstwie w Srebrenicy, natomiast Ratko Mladić został aresztowany w dniu 26 maja 2011 r., a wyrok w jego sprawie jest oczekiwany pod koniec 2015 r., oraz mając na uwadze, że trwa proces przeciwko Radovanowi Karadžićowi;
- H. mając na uwadze, że ustanowienie dnia pamięci jest najlepszym sposobem na oddanie hołdu ofiarom ludobójstwa oraz wysłanie czytelnego przekazu przyszłym pokoleniom;
 - 1. stanowczo potępia masakrę w Srebrenicy; składa hołd wszystkim ofiarom aktów okrucieństwa i przekazuje wyrazy współczucia i solidarności rodzinom ofiar, z których wiele nie ma ostatecznej pewności co do losu swoich ojców, synów, mężów czy braci; wyraża zadowolenie z aresztowania głównych przywódców masakry w Srebrenicy, lecz ubolewa, że niektórzy sprawcy nie zostali jeszcze postawieni przed sądem; w związku z tym w pełni popiera cenną i trudną pracę MTKJ, który wydał już ostateczny wyrok w sprawie 147 oskarżonych i nadal pracuje nad procesami kolejnych 14 oskarżonych;
 - 2. wzywa państwa członkowskie i państwa Bałkanów Zachodnich do należytego upamiętnienia 20. rocznicy ludobójstwa w Srebrenicy-Potočari poprzez wyrażenie poparcia dla ustanowienia w całej Unii dnia 11 lipca dniem pamięci o ludobójstwie w Srebrenicy; wzywa państwa członkowskie do wspierania inicjatyw organizacji pozarządowych mających na celu zadbanie o odpowiednią skalę obchodów tej rocznicy; z zadowoleniem przyjmuje powagę i szczerść obchodów dnia pamięci w Zjednoczonym Królestwie dzięki właściwej współpracy między organami krajowymi a organizacją pozarządową „Pamiętajmy o Srebrenicy”;
 - 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że władze serbskie uznały masakrę i złożyły oficjalne publiczne przeprosiny w przyjętej w 2010 r. specjalnej rezolucji; podkreśla, że Serbia postawiła odpowiedzialnych za masakrę przed sądem, co było kluczowym krokiem w kierunku pokoju i stabilizacji w regionie; wzywa pozostałe władze regionu do prawnego uznania ludobójstwa, aby wzmocnić pojednanie w regionie, które jest jednym z kluczowych wymogów wstępnych zbliżenia się państw Bałkanów Zachodnich do UE;
 - 4. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają w procesie pojednania wspólnoty religijne, środki przekazu i system edukacji, i w związku z tym zachęca państwa Bałkanów Zachodnich do wzmocnienia programów rozwojowych, które łączą ludzi, aby przezwyciężyć napięcia z przeszłości oraz rozpocząć pokojowe i szczerze współistnienie dla dobra trwałego pokoju, stabilizacji i wzrostu gospodarczego;
 - 5. głęboko ubolewa, że przywódca bośniackich Serbów Milorad Dodik zwrócił się do Rosji, aby zawetowała przyjęcie rezolucji ONZ w sprawie Srebrenicy, której tekst zaproponowało Zjednoczone Królestwo, co odzwierciedliło niemożność zapobieżenia ludobójstwu przez ONZ i upamiętnienia jego ofiar oraz wszystkich tych, którzy ucierpieli po wszystkich stronach konfliktu; wzywa władze bośniackich Serbów do

unikania dalszej eskalacji napięć i do oficjalnego uznania masakry w Srebrenicy za akt ludobójstwa, ponieważ to okrucieństwo – największe od II wojny światowej – już zostało tak nazwane przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości i MTKJ;

6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Bośni-Hercegowiny i jej organom oraz rządowi i parlamentowi państw Bałkanów Zachodnich.